

Jernbaner i Sylland, men jeg troer, at de Mænd, som sige dette, have Uret, thi jeg troer, at Tiden stærkt fordrer Jernbaner som Communicationsmidler, og er dette sandt, saa vil den Omstændighed, at vi ikke faae Jernbanen, nu ikke svække Tidens Fordring; den vil om 1 eller 2 Aar gjøre sig ligesaa stærkt gjældende, og der vil efter min Mening høiest skee en kortvarig Ubsættelse. Herved gjør sig ogsaa en Betragtning gjældende, som for mig har ikke ringe Betydning. Hvis en saadan Ubsættelse finder Sted, saaledes at Rigsdagen altsaa først f. Ex. om 1 Aar kommer til endelig at votere om et Jernbanenet i Nørrejylland, saa vil det ikke falde i denne Forsamlings Lod, men i en nyvalgt Forsamlings at afgjøre dette Spørgsmaal, og jeg vilde sætte stor Pris paa, at nyvalgte Mænd, Mænd, der ere valgte under de Indtryk, som Situationen giver, kom til at afgjøre et saa vigtigt Spørgsmaal. Der er iittret Tvivl om, hvorvidt vi i vor nuværende Sammensætning vare en heldig og god Repræsentation for Danmarks vigtige Interesser, og ogsaa for dem, der ikke troe, at vi ere det, maa det være høist ønskeligt, at der først kan finde en Appel Sted til Vælgerbefolkningen, hvorefter den kan indsætte sine bedste Mænd, eller ialtsald dem, den anseer for sine bedste Mænd, og lade dem saa afgjøre Sagen. Jeg troer altsaa ikke, at der er nogen Fare forbunden med, at vort Votum her skulde medføre en Ubsættelse af Sagen; men hvad jeg vil ansee for overmaade vigtigt og hensigtsmæssigt, det er, at vi her komme til ved en Afstemning at udtale, hvilken Retning af Jernbanen Majoriteten af Folkethinget og af Rigsdagen slutter sig til, thi det vilde være en fortræffelig Veiledning for kommende Rigsdage og for det nuværende eller et kommende Ministerium, naar der skulde tages endelig Beslutning i Sagen.

Til Allersidst skal jeg tillade mig blot med et Par Ord at berøre det Foredrag, der idag er blevet holdt af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg. Iste Valgfreds (Thune). Han sagde, at man, hvis man ikke gif langs Østfynten, men langs Høiderhyggen i Gudenaabalen, vilde forrykke Handelsveiene, de Veie, som Handelen hidtil har taget; han sagde, at Han-

belen fra Sylland havde bevæget sig ud til Havnene, ud til Aarhus, og det Forhold maatte man ikke forstyrre; men hvorfor har Handelen bevæget sig til Aarhus? Fordi det var den nærmeste Veie til at komme til Verdensmarkedet med Producterne. Vi vilde jo imidlertid netop ved den Bane, vi her lægge, hvad enten den gaaer ad Østfynten eller ad Gudenaabalen, aabne nye, lettere og bedre Veie til Verdensmarkedet, og jeg holder mig overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand, der er saa handelskyndig, vil, naar det betaler sig bedre og kan skee hurtigere, foretrække at bringe sine Værer til Slesvig fremfor at bringe dem til Aarhus, hvormeget han end har tilovers for denne By. Den ærede Rigsdagsmand anførte endvidere Afskilligt med Hensyn til Fredericia og fremsførte nogle Betragtninger om de militære Hensyn, som saldt meget nær sammen med de Betragtninger, der bleve fremsførte af den ærede Rigsdagsmand for Belle (Hammerich). De ærede Herrer gif ud fra, at vor Krigshistorie i den sidste Tid havde vist, at vor Armee i Fredericia seierrig havde kunnet modstaae en Beleiring af Tjenden. Vi vide, at Tjenden var her i vort Land med en stor Overmagt, og naar man saa siger, at Fredericia har gjort os det muligt seierrigt at modstaae en overmægtig Tjende, saa maatte det ganske vist, naar det forholdt sig saaledes, give Fredericia en ganske overordentlig Betydning; men jeg beder de ærede Rigsdagsmand lægge Mærke til, at Fredericia ikke var beleiret (Stemmer: Jo). Fredericia har ikke været beleiret, naar man tager „Beleiring“ i militair Forstand; der er ikke blevet ført nogen regelmæssig Beleiring mod Fredericia; den er blevet cerneret, er bleven indesluttet, men der er ikke blevet ført Beleiringsarbejder mod den (Stemmer: Jo! Jo! Nei! Nei!) ikke i den Forstand, hvori Militaire tage Ordet. Saaledes er det mig idetmindste berettet; jeg er ikke sagkyndig, og jeg vilde heller ikke ligeoverfor en Militair have tilladt mig disse Bemærkninger, men ligeoverfor det ærede geistlige Medlem (Hammerich) og ligeoverfor det handelskyndige Medlem (Thune) har jeg troet, at Thinget vilde undskyldbe, naar jeg ikke tilbageholdt min Mening i saa Henseende.